

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuctio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 41. Quae sit vera amicitia

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

§. XLI. *Quæ sit vera amicitia.*

Consistit amicitia in bonorum communicatione, ex quo sequitur, ut talis futura sit, qualia sunt bona quæ sibi mutuò amici communicant. Vera autem bona nulla sunt, nisi æterna & supernaturalia, in quorum communicatione vera & stabilis amicitia fundatur. Carnalis amicitia facillimè dissolvitur, quia spiritus sensu alligari non potest: spiritualis verò non rumpitur: quamvis enim inter amicos aliqua interdum contingat irritatio, charitas Dei omnem contentionis asperitatem sua dulcedine vincit & absumit. Noxia porro est & fugienda illa amicitia, quæ personæ dilectæ mentem affigit; cujus primi motus omninò extinguendi, ne dulci quodam veneno mentem inficiant. Hæc facilè deprehenditur, cum omnes cogitationes, & affectus in eo qui diligitur jugiter occupantur: cum in ipso tanquam in centro quiescit cor, atque illi veluti idolo omnes actiones nostras immolamus. Neque obest, quòd hujusmodi amicitia innoxia & pura videatur, nam paulatim emollit cor, ac tandem in carnem definit. Viri probi semper maturi, graves & compositi sunt, omnibus benigni, nemini blandi, paucis familiares. In eorum conversatione elucet modestia, prudentia, severitas & justitiæ rectitudo. Ipsorum vita interior est, neque foras se proferunt verbis, aut exercitiis. Quia verò necessarium est aliquando cum hominibus versari, visa, & audita statim ab animo excludunt, Deoque soli adhærent. Cum illis prudenter agunt, qui diversâ ambulant viâ, finemque diversum habent, ac diversa principia: quia dispares professione, dispares quoque affectu sunt; nec simul convenire queunt homo terrenus, & homo cœlestis, neuter siquidem alterius loquelam intelligit. Sicut peste infecti sibi appropinquantes solo afflatu inficiunt, ita in carnalibus hominibus contagio quædam latet, quæ statim astantes contaminat, nisi procul ab eis recedant. Nemo æger curatur eo quòd sano appropinquet; sani autem

si pestilentia affectis adhæreant, eadem labe inficiuntur.

§. XLII. *Quæ officia amicitiam concilient.*

OMnes homines naturali quodam instinctu aliis placere, & ab illis amari concupiscunt, omnemque industriam adhibent, ut diversorum sibi amicitiam concilient. Sed hæc stabilis, & sincera nunquam erit, nisi divinus amor eorum animos simul connectat. Amicitia quæ humanis duntaxat officiis comparatur, mercaturæ quædam species est, tandiu permanens, quamdiu hinc inde aliquid utilitatis percipitur, aut expectatur. Comitas & urbanitas, quam summo rigore ab amicis exigimus, ludus verborum est & vanitas ac mera deceptio. Etenim qui profusius, & elegantius hujusmodi officia præstare solent, multa quidem spondent; sed cum aliquid ab illis petitur, tunc demum apparet quàm inanis fuerit ille verborum apparatus. Nihil in his verum, nihil solidum, nihil sincerum. Quòd si homines Deum ex toto corde diligerent, proximum quoque amore non ficto prosequerentur. Summa esset inter illos pax, nullæ lites, nulla divisio, nulla discordia. Nemo propriæ voluntati adhæreret, sed soli divinæ: cujus amor ubi est, ita mentes unit & afficit, ut unusquisque velit quod alter vult & omnes simul quod vult Deus. Nam cum omnia desideria nostra ad id, quod à nobis præ cæteris diligitur, veluti ad centrum tendant; si in omnibus Dei amor dominaretur, una quoque in omnibus esset voluntas, unus amor, unio perfecta. Sed quia singuli seipsos amant & propria commoda, diversi sunt autem singulorum fines & affectus, inde fit ut nemo proximi bonum & excellentiam æstimet, si nulla ex eo utilitas ad se derivet. Sit aliquis subtilissimus Philosophus, insignis Mathematicus, omni eruditione & virtute refferus: pauci eum diligunt; at si divitiis affluat, si prodigâ manu eas effundat, omnes post eum currunt, quia nimirum scientiam & virtutem pauci diligunt, omnes pecu-